

[Erhard Jakobsen]

betragtning, når de skal til at tænke europæisk, ikke bare på deres eget land.

Jeg glæder mig over, at der ikke står noget negativt i udenrigsministerens oplæg om Genscher-Colombo-planen. Det kunne ikke falde mig ind at sige: her har vi en ting, den skal vi hurtigst muligt have sat i værk. Men jeg beklager egentlig den negative reaktion, der mange steder har været over for Genscher-Colombo-planen. Vi burde som et lille land, der flere gange har lidt under, at de store magter i Europa fører krig mod hinanden og inddrager os, klappe begejstret i vore hænder over, at statsmænd fra to af de store lande, der har været med i næsten alle de krige, der er foregået, nu kommer og siger: nu må det her være slut, nu må vi til at lave politik på en ny måde i Europa, hvor vi ikke er italienere, hvor vi ikke er tyskere, hvor vi ikke er . . . osv. Det skulle vi andre hilse med tilfredshed og begejstring i stedet for at være sure og kritisere eller mistænkeliggøre og sige: det er noget frygtelig farligt noget, de vil til at lave på dette område.

Jeg synes, det er meget glædeligt, at der er folk i andre lande, der har visioner, og jeg kan sige, at mit parti i den kommende valgkamp om EF med fuld musik vil gå ind for at fremme en Europaunion. Det skal ikke være med forbillede i Amerikas Forenede Stater, for det var jo ikke en union, det var noget, der blev lavet ved, at Nordstaterne overvandt Sydstaterne. Vi skal lave noget frivilligt, og det er betydelig sværere. Men i hvert fald håber vi, at vi kan støtte de tanker, der ligger til grund for Genscher-Colombo-planen. De praktiske vanskeligheder, der er forbundet med at realisere det, skal nok sætte bom for, at der sker noget hurtigt og noget uoverlagt.

Min gode kollega fra fremskridtspartiet gjorde en del ud af at nævne ting, som Danmark skulle opnå i EF. Jeg vil gerne tage et andet udgangspunkt og sige, at jeg tror, det ville klæde Danmark, om vi i næste Parlementsperiode lagde noget mere vægt på at opdage, hvor vi egentlig kan gøre noget for EF, hvor vi kan være med til at gøre EF bedre, ikke i form af flere kroner til dansk fiskeri og dansk landbrug, men i form af, at vi fremmer en europæisk forståelse og får løst nogle af de opgaver, som intet land kan løse alene, men kun kan løse i fællesskab.

Niels Helveg Petersen (RV):

Hr. Bilgrav-Nielsen vil på det radikale venstres vegne gøre nogle betragtninger over debattens hovedemne, INF-forhandlingerne. Jeg skal omtale nogle af de øvrige områder, som udenrigsministeren kommer ind på i sin fyldige redegørelse.

Lad mig sammenfattende sige, at både når det drejer sig om Mellemøsten, Kampuchea, Sydafrika, Afghanistan, Polen og Centralamerika, denne verdens brændpunkter, finder vi, at ministerens tale er velafbalanceret og tegner en linje, som er forstandig, og som ligger i tydelig forlængelse af hidtidig dansk udenrigspolitik. Det glædede mig at høre, at hr. Gert Petersen for nogle af disse problemers vedkommende kunne kvittere over for udenrigsministeren for redegørelsen.

Jeg skal indskrænke mig til nogle bemærkninger om diskussionerne om en europæisk akt, om en europæisk union, og om forhandlingerne om Grønlands vilkår ved udtræden af EF.

Inden jeg gør det, vil jeg stærkt understrege på det radikale venstres vegne, at vi må tage meget skarp afstand fra de u-bådskrænkelser, vi har oplevet i nordisk område i de seneste uger. Vi anser disse u-bådskrænkelser fra sovjetisk side for at være provokationer, som skader det politiske klima, den fredelige udvikling i det nordiske område. Jeg mener ikke, at dette kan siges stærkt nok, skarpt nok over for den sovjetiske regering. Jeg mener, at man fra dansk side i dette spørgsmål må gøre fælles sag med den svenske og med den norske regering.

Udenrigsministeren gør nogle bemærkninger om Genscher-Colombo-planen. Indholdet af udenrigsministerens omtale af Genscher-Colombo-planen er, at det er en dansk grundholdning, at man ikke skal bruge tiden på de institutionelle problemer og institutionelle ændringer. Man skal i det europæiske samarbejde koncentrere sig om indholdet. Det er ikke, hverken i dag eller tidligere, institutionerne inden for EF, der hindrer en udvikling af samarbejdet. Det er andre forhold.

Omvendt er det tydeligt, at ændringer i EFs institutioner og deres indbyrdes kompetenceforhold ikke i sig selv kan bringe ny dynamik eller en anden udvikling og en bedre udvikling ind i det europæiske samarbejde.